

asserunt Diod. Sicul. l. 17. c. 84. Plutarch. apud Grot. d. 7. est, ubi de B. & Pac. l. 3. c. 21. §. 16. quòd, cum concessisset iter in castra, in reditu omnes occiderit; Quicquid sit de hoc facto Alexandri, quod tamen alii falsò tanti Heroi affingi volunt, jus certum est; cui concessum est iter tutum, ei quoque concessum est, ut tutò in eum locum reverti possit: is enim demum est itineris terminus, cum nihil quoque interfit, an quis in itinere, an in reditu occidatur.

§. 27. Nec minùs ex his regulis facilè deciditur illa celeberrima quæstio apud A. Gell. Noct. Att. lib. 1. c. 13 An Dux belli, aut alius mandatarius, mandatum per equipollens implere possit, v. gr. Jussus quis est ex certo loco prædam agere ad sustentandum militem, hic verò ex alio loco agat. Qu. An excedat fines mandati? Resp. Totum hoc dependet ex natura negotii: regulariter quidem verum est, quòd non possit, cum omne jus suum ex mandato habeat; ex alio verò loco prædam agere ipsi mandatum non est. Aliter tamen potest voluntas interpretari, licet non ex verbis, tamen ex natura & ratione negotii mandati; Voluit mandans, prædam ex hoste agi, militem ali. Hæc ratio mandati est. Quidsi ergo ex illo loco non possit, imminente fortè hoste, ex alio possit: Ratio mandati probat hoc voluisse mandantem; Voluit enim prædam agi uti potuit, non uti non potuit: utiq; cæteris paribus, & nisi appareat peculiare momentum in loco fuisse, adeoque & illum ad rationem mandati pertinuisse.

§. 28. Inde quoque ex regula tertia plurima in Jure Civili deducuntur, quorum fundamentum est, quòd mutatio non præsumatur, sed cuique negotio in dubio ea inesse dicantur, quæ ex ejus natura inesse eidem solent, adeoque, qui contrarium asserit, illud probare debeat. l. 22. d. probat: Indeque in dubio (1) quis censeatur retinuisse domicilium suum, si non constet de a-

facto Alexandri M.

An mandatum per equipollens impleri possit.

Exempla ex Jure Civili adducuntur.